

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

Redaktoři: Brig. generál Jiří Birula a podplukovník gšt. František Pobunek.

Major gšt. Alois Fišera:

Útok pluku.

(Mapy: 1:75.000 Vlašim, Pelhřimov, 1:25.000 4254/1 a 2.)

(Pokračování.)

Směry 2. a 3. nejsou terénně tak odděleny jako směry 1. a 2. Na severu oba zajímá stejný prostor až po zájmové hranice směru 2., jak byly popsány u směru (stať B). Je to zhruba výběžek od hřbetu severně od Moravce na východ — okraje lesů západně od 612 Na vrších. Na jihu sahá zájem středního praporu (směr 2.) až po hřbet jižně od potoka 624—604 a dále výběžek k Čekalovu mlýnu a okraj lesů jižně od potoka; pak je zájem obou směrů zase společný a sahá až po hřbet, který se táhne od Chmelné na N. Cerekev. Zájem směru 3. je jen s počátku na jihu o něco širší než zájem společný a sahá už od začátku až po okraje lesů jižně od Cerekvického potoka (jižně od hřbetu 624—604). Prostor společného zájmu obou směrů — nikoli pásma útoku — je s počátku něco přes 2000 m, ve středu (t. j. asi úžlabina 567 — ml. Primas a Čekalův) asi 1600 m a na 1. divisním cíli asi 2500 m. Celkem vzhledem na šířku stačí do tohoto prostoru 2 prapory, jen na 1. divisním cíli se zdají 2 prapory na 2500 m málo. Zde se však už dělí o celý prostor prapory s jezdeckou eskadronou.

Mezi 2. a 3. směrem je třeba vést rozhraní, protože postup obou bude v těsném styku. Rozhraní může být: jižní okraj lesa 640, silnice Moravec — N. Cerekev od Moravce po ohyb 1 km západně od N. Cerekve (pro severní prapor), žel. stanice N. Cerekev (pro jižní prapor).

Vnější hranice pro směr 3. není třeba vést. Je tam skoro volné křídlo, a proto tento směr musí zahrnout do svého zájmu — aspoň zpravodajského — zase všechen prostor, odkud by mohl být sám ohrožen.

Pásma pluku je rovněž omezeno hranicemi jen na severozápadě. Na jihovýchodě je nechána pluku volnost, aby velitel pluku — jako velitel křídelní jednotky — rozvinul své prostředky tak, jak to bude žádat případný křídelní manévra a jeho bezpečnost. Je zde jen omezen částečně směrem postupu, daným divisní eskadroně (údolí Cerekvického potoka).

Celkem, jak jsme ohodnotili jednotlivé směry a pásma, k nim náležející, vidíme, že zájmové pásma pluku je široké asi 3 km. Kdybychom se nechali vést jen číslem, které předpis udává jako mez pro útočné pásma praporu (P—I—2, čl. 748—750 m), přišli bychom k závěru, že ani tři praporů není dost na vyplnění tohoto pásma v celé šířce a na současně vyjádření úsilí. Volí tedy velitel pluku útočné směry tak, aby část pásma pluku zůstala pasivní a tím ušetří jednotky na vyjádření hlavního úsilí. Při vyrazení zůstává úplně pasivní 1 km pásma severně od lesa 640 a Peklůvka, během útoku zůstane pasivní prostor lesů jižně od Leskovic široký opět asi 1 km.

E. Východiště útoku.

Východiště útoku je nařízeno. Je to zhruba čelní sled našeho jezdecktva.

V útočném pásmu pluku les 640 dává velmi dobré podmínky pro východiště. Podobné podmínky jsou v prostoru lesů 624 jižně od Moravce.

V ostatních prostorech jsou podmínky značně horší. Zde by bylo možno učenit se dvojím způsobem:

a) buď se jednotky učení více vzadu — chráněny terénem — hřbetem anebo vzdáleností a pak v útočných sestavách, t. j. družstva palebného sledu — co možná v zástupech — vedle sebe, vyrazí tak, aby v nařízenou hodinu překročila čáru, označenou jako východiště. V našem případě by v prostoru severně od lesa 640 musela projít takto učeněná prostor 200 až 600 m, v prostoru jihozápadně od Moravce prostor 400 až 600 m,

b) nebo se skrytě umístí hned za čelním sledem, který má být překročen, a vyrazí až v nařízenou hodinu.

Palebné základny jsou zaujaty nezávisle na tom vždy před vyražením.

První způsob má nevýhodu, že jednotky mohou přijít do palby nepřítel ještě dlouho před útokem, je-li jejich postup zpozorován, což se snadno může stát, a že se dlouhým postupem mimo útok zbytečně unavují.

Druhý způsob má nevýhodu, že hromadí v malém prostoru mnoho vojsk, kde snadno mohou utrpět značné ztráty jak jednotky, které mají být překročeny, tak i jednotky, které mají útočit.

I tato okolnost nevýhodného východiště v označených prostorech působila na velitele pluku, že vyrazí s útokem jen v omezené části útočného pásma, t. j. v jednotlivých směrech a ne v celém pásmu.

Východiště, velitelem pluku zvolené v prostoru Peklůvko—les 640, je vzdáleno 400—700 m od nepřátelských prvních odporů. Bylo by možno zásadně volit je ještě blíže, t. j. před čelní čarou zastavených jednotek, ale v konkrétním případě to má své obtíže. Útočící jednotky přicházejí do neznámého terénu, bez nápadných terénních tvarů, které by mohly být pro jednotky vodítkem, a východiště před čelním sledem není dostatečně zajištěno; polní stráž, vysunutá jezdecktvem, nestačí.

Pro tanky volil velitel pluku východiště na lesní cestě v lese 640. Tanky mají dobrou možnost dostat se tam z Dobré Vody i v noci. Mimo les jedou po polní cestě, v prostoru samém mají možnost skryt se v lese. Přesun po lesní cestě je výhodný. Tanky využijí lesní cesty až po severní okraj lesa. Okraj lesa opustí teprve tehdy, až vyrazí do útoku. Než překročí čelní sled, budou postupovat údolím mezi Peklůvkou (jižně od V. Lhoty) a lesem.

Toto východiště se zdá pro tanky nejvýhodnější, protože jim dává možnost dostat se skrytě lesem až na 600 m za čelní sled a nevyžaduje žádných technických úprav. Tanky mají dost času, mohou se přesunovat po menších částech a pomalu, takže motory a pásy nezpůsobí velký hluk: ten bude mimo to pohlcen lesem. Je pravděpodobné, že se tankům takto podaří utajit svou přítomnost až do okamžiku vyražení.

Velitel pluku nařizuje, aby tanky překročily jezdectvo o 2 minuty před pěchotou. Jaký to má smysl? Od čelního sledu na cíl, t. j. kupa 640, je asi 700 m. Počítáme-li zde s rychlostí tanků v boji asi 12 km/hod., potřebují tanky na překonání této vzdálenosti asi 4—5 minut, mohou tedy být už v 6.30—6.33 hod. na odporech, které by bránily postupu pěchoty.

V okamžiku, kdy vyrazí pěchota přes čelní sled jezdectva, t. j. v 6.30 hod., jsou tanky už asi 300—400 m před ní. To má význam pro rozptýlení nepřátelské dělové palby. V okamžiku, kdy útočící pěchota přichází do nepřátelské palebné přehrady, t. j. asi po 200 m vlastního postupu, neboli za 3—4 minuty od vyražení (6.33—6.34), jsou už tanky na odporrech nepřítelů a umlčují je.

Podle toho jak budou tyto odpory umlčovány, bude potřebovat pěchota čas, aby urazila vzdálenost 700 m, dělicí ji od nepřátelských čelních odporů. Může to být 5 a může to být také i 15—20 minut.

F. Použití prostředků, podpora útoku.

Už v dřívějších státech jsme zhruba rozvrhli použití prostředků, jak to žádají jednotlivé směry.

Použití posilového praporu je předvídáno až s 1. na 2. divisní cíl. Může však nastat potřeba zasadit tento prapor i dříve, a to v tom případě, že by prapor ve směru hlavního úsilí nestačil svými prostředky na dosažení Zlatenky trig. 644 a Leskovic. Dosáhnout tohoto prostoru je naprosto nutné pro bezpečnost dalšího útoku. Pak by bylo nutno zasadit tam nové prostředky. Proto místo prvního určení pro záložní prapor je voleno tak, aby ho mohlo být ještě použito i na tomto směru?

Další útočný prostředek velitele pluku je rota tanků. Té používá velitel pluku k podpoře hlavního úsilí po hřebetu 640—644. Prostor široký 300—400 m nedovolí uplatnit se celé rotě tanků. Počítáme-li s rozstupem mezi vozy aspoň 50 m, je třeba pro četu (5 vozů) aspoň 200 m, připočítáme-li k tomu i potřebu rozstupu mezi četami a potřebu určité volnosti pro pohyby stranou, je prostor 400 m i pro 2 četyskořmalý. Nebylo by hospodárné používat tam více prostředků, než je skutečně třeba, t. j. přesycovat útočný sled.

Jak použije velitel pluku zbývající čtyři tanky? Potřeboval by zesílit podporu středního praporu, použije tam tedy té volné čety? Nikoliv. Při používání všech prostředků je třeba počítat s tím, aby nebezpečí, kterému zasazené jednotky vydáváme, bylo vyváжено účinkem, kterého mohou dosáhnout. Jak velké je zde nebezpečí pro četu tanků? Četa by přišla do terénního celku, ohraničeného na severu zhruba tak, jak je uvedeno u směru 2., na jihu hřbítkem 624—604 a pak výšinami jižně od Cerekvického potoka; na západě výšinami mezi Zlatenkou a Moravčí, na východě hřbetem Na vrších. Terénní celek je hluboký asi 2000 m, široký asi 1500—1800 m, později ještě více. Celý tento terénní celek může nepřítel ovládnout jednou protitankovou zbraní a má velkou pravděpodobnost, že se mu podaří vyřadit všech zasazených 5 vozů, které se budou pohybovat pod účinností dotčené zbraně dlouho. Dokonce má možnost vyřadit je i kulometry na malé vzdálenosti, protože tak malý počet tanků do tak velkého prostoru vylučuje překvapení a nestačí ani, aby rozptýlil pozornost a zájem obránce. Nepůsobí ani neutralizačně, naopak vyřazení útočnickových tanků obránce morálně vzpruží.

Poněvadž nemá pro tuto četvrtinu jiného vhodného použití, nebude se rozpakovat nechat ji zatím v záloze a použije jí teprve nejraději spolu s ostatními tanky rot, aby při nasazení tanků dosáhl vždy určité mohutnosti. Může to být

- a) buď ve směru hlavního úsilí, kdyby postup toho vyžadoval,
- b) nebo po skončení úkolu tanků v prospěch hlavního úsilí se zbytkem tanků v prospěch středního praporu,
- c) nebo konečně — šlo-li by před středním praporem o slabší odpory — za účelem urychlení postupu k využití úspěchu.

Velitel čety je třeba o všech těchto úkolech zpravit, aby se připravil k jejich plnění. Od velitele rot dostane pokyny pro případ společného působení, provede průzkum v obou směrech a vejde ve styk s praporem, jehož podpora by mohla být vzata v úvahu.

Roty tanků po splnění úkolu v prospěch hlavního úsilí může být podle situace použito celé v prospěch středního praporu. Pro tento případ je třeba rotě dát hrubé pokyny předem, aby velitel roty mohl připravit plnění úkolu. Rotě tanků je třeba určit prostor, kde se shromáždí po skončení úkolu jednoho a kde dostane podrobnější rozkaz pro úkol druhý.

Podpora útoku.

Přímá podpora. Není pochyby o tom, že severní prapor potřebuje přímou podporu pro postup po hřebetě.

Tuto podporu mu do značné míry mohou nahradit tanky, které jej doprovázejí v celé hloubce. Ale tyto tanky potřebují ochranné palby na prostory, odkud mohou být potírány protitankovými zbraněmi. Tedy je zde třeba zase dělostřelecké jednotky pro těsnou spolupráci s tanky (mimo ochranu dělostřelectva všeobecné činnosti).

Dále je třeba v prospěch tohoto praporu umlčovat hřebítek severně od vesnice Zlatenky, a to v šířce asi 400 m a v hloubce asi 200 m od okamžiku, jakmile prapor začne sestupovat se severních svahů kupy 640, až do doby, kdy dosáhne hřebítku sousední pluk. Po celou tuto dobu by mohl být našemu praporu nebezpečný. Nemůžeme spoléhat na sousední pluk. Tento bude útočit mnohem pomaleji než náš prapor — nemá tanků — a bude se dlouho zabývat odpory v celé hloubce svahu od údolní koty 555 až po tento hřeben. Jeho přímá podpora bude zaměstnána těmito odpory, protože ty jsou útočníku bližší a zdržují jej přímo.

Proto také velitel divise nám dal úkol působit jedním dělostřeleckým oddílem do prostoru 631.

K umlčení prostoru 400×200 m potřebujeme aspoň 2 baterií. Bude třeba pro tuto palbu podržet si celý oddíl, který může ovšem dostat ještě jiný vedlejší úkol.

Zbývá jeden oddíl přímé podpory pro oba další směry. Přednost bude mít střední prapor, který dostane oddíl přímé podpory. Vedlejší úkol tohoto oddílu bude pak podpora jižního praporu.

Oddíl, který je předurčen umlčet hřbet sev. vesnice Zlatenky, může dostat vedlejší úkol zesílit přímou podporu středního nebo jižního praporu.

Takto má velitel pluku možnost soustředit v prospěch směrů 1. a 2. střídavě po dvou oddílech přímé podpory, v prospěch směru 3. může působit jedním oddílem.

Od všeobecné činnosti bude žádat velitel pluku především ochranu hlavního úsilí. Je to s počátku umlčení prostoru 644, pak připravená ochranná palba k zajištění boků praporu pronikajícího po hřbetě, tedy zarámování útoku na obou bocích (vesnice Zlatenka a okraje lesů po obou stranách hřbetu 644), pak palby na vesnici Leskovice.

V prospěch středního praporu to mohou být během postupu palby do hloubky prostoru Na vrších 612, pak ochrana severního křídla praporu ochrannou palbou na okraje lesů (proti proti-útokům).

Minometná rota.

První otázka, kterou třeba rozřešit, je, podrží-li si velitel rotu soustředěnou nebo ji vydá celou praporům.

Účinnost minometu nepřesahuje 1800 m, kryje se zhruba s praktickým dostřelem těžkých kulometů (můžeme sice střílet těžkými kulomety pomocí zaměřovače až do 3.000 m, ale to nebude přece jen běžný způsob kulometných paleb, které nejsou předem připraveny).

V konkrétním případě nemůže velitel pluku účelně použít minometů soustředěně. Rámec pluku a rozbíhavost útočných směrů přesahuje jak do hloubky, tak i do šířky daleko možnost zbraně, takže není dobře možný manévr palbou minometů na stupni velitele pluku.

Proto velitel pluku minomety přidělí. Poměr 2 čety pro severní prapor a 1 četa pro střední prapor odpovídá důležitosti směrů. Také možnosti uplatnění odpovídají tomuto rozdělení. U severního praporu mohou minomety ze západních a jihozápadních svahů kupy 640 střílet dálkou 1600 až na trig. 644, po dobytí prostoru 644 mají možnost přemístit se dále a střílet až přes 1. divisní cíl. U středního praporu je prostor mezi hřbítkem severně od Moravče a prostorem Na vrších hluboký 2200 m, takže minomety, které nemohou překročit hřbet a postavit se na svahu přivráceném, mohou podporovat jen asi do hloubky 200 m přes údolí severně od ml. Primas.

I další možné postavení za vlnou asi 300 m východně od Moravče, dosáhne prostoru Na vrších s dálkou asi 1700 m.

Velitel pluku měl možnost také nahradit minomety nedostatek dělostřelectva, hlavně u jižního praporu. Neučinil-li to, dokazuje, že veškerý zájem má především na úspěchu severního praporu.

Přidělení minometů nezůstane stálé. Jakmile severní prapor dosáhne 1. divisního cíle, stává se jeho úkol podřadnějším. Půjde hlavně o udržení dobytého prostoru. Další pronikání tohoto praporu závisí na postupu na jihu. K těmto úkolům nepotřebuje tolik prostředků. Proto velitel pluku omezí ihned použití jedné čety jen k dosažení 1. divisního cíle a nařídí, aby byla k dispozici veliteli pluku po dosažení 1. divisního cíle asi v prostoru 617 (podle situace). Použije jí pak pravděpodobně k podpoře středního praporu, aby dokončil útok na 1. divisní cíl (dosáhl Na vrších). Možnosti postavení po dobytí trig. 644 jsou lepší, než byly dříve. Lesy jižně od Leskovic mohou nyní být minometům zákrytem i proti prostoru 612 Na vrších.

Pro posouzení, kde upotřebit s největší výhodou zbraní PÚV., budou rozhodující možnosti nepřátelské útočné vozby. Tyto možnosti jsou tytéž jako u naší ÚV. S hlediska terénu může být ÚV. použito všude. Určitou překážkou může být jen Cerekvický potok s přítoky a lesy.

Obrana proti ÚV. je snadnější v jižní části, kde terén je otevřenější, přehlednější, takže jedna zbraň tam ovládne větší prostor.

V severní části jsou horizonty kratší, tudíž možnosti jedné zbraně menší. Mimo to směr hlavního úsilí vyžaduje lepšího zajištění. Tyto důvody mluví asi pro poměr 2:1.

V severním směru obstarají značnou část obrany PÚV. také tanky, které tu doprovázejí pěchotu.

I zde velitel pluku omezí použití palebných jednotek časově. Velitel severního praporu bude jimi disponovat až do zajištění držení 1. divisního cíle a pak je dá částečně k dispozici střednímu praporu.

Kulometná rota I./8. praporu — viz stať C.

G. Zajištění útoku.

Východiště útoku před útokem je čelně zajištěno jezdeckem. Mimo to učinil velitel pluku opatření, popsané v části I.

Bočně je zajišťuje v celku souvislý sled jezdeckva.

Za útoku bude východiště zajištěno kulometnou rotou I./8. praporu. To je opatření, aby se udržel prostor, kdyby se útok nezdařil.

Bočně bude útok zajištěn na severozápadě stykem, na jihovýchodě vlastním členěním a postupem divisní eskadrony.

H. Zprávy.

Velitel pluku se rozhoduje večer na základě zpráv, které mohl získat do večera 7/11.

Do té doby ví velitel pluku o nepříteli:

1. Jednotky na frontě:

do 6/11 měl nepřítel v prostoru od Pacova na jih jezdeckvo S. III a SPO. 9. a 10. divise,

7/11 byla v prostoru Pošná pěchota 10. divise,

7/11 zjištěn v prostoru Dobrá Voda—Lidmáň cyklistický prapor 3 (od 3. jezdecké divise),

7/11 odpoledne bylo zjištěno dělostřelectvo u Čížkova a u Pošné.

Zdá se, že nepřítel vystřídal zčásti jezdeckvo pěchotou a posunul jezdeckvo více k jihu, zúžil jeho pásmo a ještě je zesiluje.

V pásmu pluku máme zjištěno jezdeckvo i cyklisty. Hodnotu odporu podle celkové fronty nepřítel možno odhadnout na 1½-2 prapory s dělostřelectvem.

Jezdeckvo S. a SPO. divisi dělostřelectva nemá. Může to být buď dělostřelectvo, které souvisí s příchodem cyklistického praporu 3, tedy od 3. jezdecké divise, nebo je to další rozšíření fronty pěchoty, jako bylo zjištěno dnes u Pošné.

2. Činnost nepřítel navědčuje tomu, že se zde nepřítel chce bránit.

3. Jednotky vzadu.

Přisun nových jednotek (severně od Želivky) na jižní křídlo dává nepříteli možnost buď zesílit nynější čáru a udržet ji, nebo ji zachytit více vzadu nebo zasáhnout protiútokem.

Z pozitivních daných může si velitel pluku učinit tento závěr o nepříteli:

V pásmu pluku je hodnota nepřítele asi $1\frac{1}{2}$ —2 prapory, podporované dělostřelectvem. Nepřítel chystá obranu od čáry dotyku až do hloubky asi 2—3 km.

Do vyražení útoku, t. j. 8/11 ráno, mohou nastat u nepřítele tyto změny:

a) Nepřítel může zesílit obranu na jedné nebo obou čarách, které opevňuje, a to buď jednotkami ze severní fronty nebo jednotkami čerstvě došlými.

Hodnota tohoto zesílení bude jen početní. Obrana zaujímaná v noci bude mít ráz improvisace.

b) Nepřítel může také zeslabit 1. sled a připravit silnější obranu na čáře Zlatenka trig. 644 — Na vrších.

c) Pravděpodobnost, že by vůbec ustoupil, je velmi malá.

Velitel pluku bere v úvahu tyto možnosti nepřítele a rozhoduje se tak, aby své rozhodnutí mohl provést v každém případě, ať nastane u nepřítele kterákoli z těchto eventualit.

Poněvadž nepřítel má velkou možnost mařit naši akci nově příšlými, na frontě dosud nezjištěnými jednotkami, a to jak obranně, tak i útočně, potřebuje velitel pluku (rovněž i velitel divise) mít dosti silné zálohy, aby jeho akce měla zaručenu dostatečnou jistotu úspěchu.

Ustoupí-li nepřítel, i tehdy bude útočná sestava stejná. Stačí jen pro tento případ povšechně usměrnit prapory pro pronásledování, aby se neztrácel čas novými rozkazy.

Velitel pluku ovšem bude mít velký zájem na zprávách, zesílil-li nepřítel obranu, jsou-li zde nové jednotky a jsou-li to jednotky jezdecké (3. jezdecká brigáda) nebo pěší (vyšší jednotka severně od Želivky), protože to bude mít vliv na další organizaci útoku a použití záloh. Ty zprávy chce velitel pluku vědět a ty bude žádat od svých jednotek. Kromě toho požádá velitel divise o vyslání nočního leteckého průzkumu nad nepřátelské linie zjištěné ve dne a nad komunikace vedoucí od Želivky k frontě.

CH. Vedení jednotek.

Veliteli pluku je stanoveno SV. a osa přemístění. Tato osa mu vyhovuje pro první období (útok na 1. divisní cíl). Pro 2. období t. j. pro útok na Čížkov by se mu lépe hodil prostor Na vrších. Bude proto záhodno budovat ze svých prostředků spojující osu ve směru Na vrších, které bude dobře využito ke spojení se 3. prapory.

Bude mít tedy pluk 2 osy, jednu nařízenou velitelem divise (Dobrá Voda—Zlatenka—Leskovice), jednu, kterou zřizuje sám (Dobrá Voda—Peklůvko—Moravec—Na vrších). Délka vlastní osy asi 7 km.

Jaké budou osy přemístění praporů.

Severní prapor před vyražením může mít SV. v myslivně jižně od V. Lhoty. Další SV. bude Peklůvko (jihovýchodně od V. Lhoty), odkud má dobré pozorování na 1. plukovní cíl, potom asi kupa 640 a pak trig. 644 Zlatenka. Tato SV. mají dobré možnosti pozorování i spojení.

Střední prapor před vyražením bude mít SV. Peklůvko (východně od Dobré Vody), pak na východním okraji lesa 640, potom na hřebetě severně od Moravče a dále se může pohybovat po výšinách severně od silnice blízko silnice, která je výhodná pro spojení odzadu.

Jižní prapor bude mít před vyražením SV. na lesní cestě východně od Lidmaňky. Další postup je možný podél lesní a polní cesty vesměra na 604, pak po polní cestě od 604 na N. Cerekev.

Záložní prapor bude posunován podle situace. Bude-li za jižním křídlem, bude jeho osa silnice.

Dvě spojovací osy a osy přemístění svých velitelů praporů spojí velitel pluku příčkami, které budou spojovat zhruba postupná SV., a to:

a) za východištěm — myslivna (jižně od Vys. Lhoty) — Peklůvko — Žlíbek;

b) za 1. plukovním cílem — údolí východně od lesa 640 — Moravč;

c) za 1. divisním cílem, západně od Zlatenky 644 — Na vrších.

J. Opatření materiální.

1. Střelivo 2. sledu máme na vozech a na kárách. Střelivo pro pěší a kulometné roty tvoří muniční trén praporu. Velitel pluku má ovšem možnost disponovat těmito trény sám, uzná-li to za vhodné.

U severního a středního praporu bude výhodné nechat trény praporům. Jejich akce vyžaduje úsilí, bude tudíž značná spotřeba střeliva. U jižního praporu nebude asi spotřeba tak velká, stačí tedy nechat veliteli praporu část. Můžeme mu nechat káry a 3—4 vozy. Asi 7—8 vozů si zadrží velitel pluku, aby z nich zásobil podle okolností i severní nebo střední prapor podle potřeby. Zatím je umístí v lesíku východně od Dobré Vody.

I./8. prapor přišel se svými muničními vozy. Tímto trénem by mohl disponovat také velitel pluku, ale z důvodů více administrativních jej asi ponechá u I./8. praporu — aspoň zatím.

Muniční trény minometné roty si ponechá velitel pluku v ruce, třebaže ji vydal. Spotřeba střeliva u ní bude vzhledem na rychlost útoku, kterou lze očekávat hlavně na severu, poměrně malá. Musí se dost často přemísťovat, takže by ji trén zatěžoval. Velitel pluku pro ni zřídí po dosažení 1. plukovního cíle výdejnu v úžlabině jihozápadně od kupy 640 (polní cesta).

(Dokončení přístě.)